

SVENSKA INSTITUTET FÖR MISSIONSFORSKNING HAR BEGYNT SIN VIRKSOMHET

AV FRIDTJOV BIRKELI

Med åpningen av Svenska Institutet för Missionsforskning har nordisk misjonsbevegelse fått en ny og viktig merkedag. Åpningen fant sted i Uppsala Universitet 28. januar 1952 og var kombinert med noen misjonsstudiedager. Disse dagene møttes svensk misjonsfolk og Uppsala Universitet på Universitetets egen grunn. Det var i og for seg en stor begivenhet. Representanter for all svensk misjon var møtt fram og toget inn i lærdomshallene.

Selve åpningsøytidelighetene var delt i tre. Først en akademisk samling i et av Universitetets auditorier, som ble fylt til trengsel. Hadde Aulaen vært oppvarmet, ville møtet vært holdt der. Men den store tilslutningen kom helt overraskende på Universitetet. Den som først besteg talerstolen, var universitetsrektor Fredrik Berg, som ønsket det nye instituttet velkommen til samarbeid med Universitetet. Foreløpig var det nærmest en personalunion, men man kan vel gå ut fra at det snart blir noe mer. Institutet har alt sitt kontor i det såkalte Dekanhuset. Rektor uttalte for øvrig at Universitetet hadde bruk for de impulser som ville komme fra dette nye instituttet. En uttalelse som ble påhørt med den største oppmerksomhet. Velvilje og gode ønsker preget for øvrig hans tale.

Deretter holdt professor Bengt Sundkler en forelesning om «Missionsforskningens arbeidsoppgifter». Ingen hadde større rett til å tale om dette emnet enn han, der jo har vært den drivende kraft i å få instituttet i gang. Forelesningen artet seg som en programerklæring om hvilke felter instituttet ønsket å dekke. Programmet er i store trekk det samme som Egede-Instituttets. Professor Sundkler ytet all honnør til den inspirasjon og de impulser som han hadde hentet fra Egede-Instituttet og dets leder.

Så fikk professor Knut B. Westman ordet. Han var like i forveien blitt utnevnt til Åresordförande. Etter å ha talt litt om hva Uppsala skylder misjonen i historisk belysning, kom det høytidelige øyeblikk da alle reiste seg, og den aldrende misjonshøvdingen erklærte Svenska Institutet för Missionsforskning for åpnet.

Deretter gikk man over til den intime Helga Trefaldighets Kyrkan, hvor den kirkelige del av høytideligheten fant sted – med tre korte taler av Missionsföreståndare Nils Dahlberg, Riksdagsman Ruben Swedberg og undertegnede.

Den tredje del av åpningshøytideligheten fant sted i Värmlands Nation's hyggelige studentlokaler, der en glad og frimodig stemning rådet fra først til sist. En lang rekke talere hadde ordet og stadfestet at dette instituttet skulle ikke bare være en universitetssak, men også det brede misjonsfolks sak. For mange ble det som et program at professor Sundkler i sin forelesning nevnte at instituttet begynner i Jesu navn.

Har man tidligere levd i den formodning at det svenske misjonsfolk var et folk av generaler og få menige, så måtte man revidere den oppfatningen under dette samværet. Instituttet arbeider på samme basis som Svensk Missionsråd og i nøye sammenheng med det. Foruten professor Sundkler, som inspirator og leder, har man ansatt fil.dr. Åke Holmberg som daglig leder av arbeidet. Begge to har vært misjonærer i Afrika, og har altså ikke bare vitenskapelige forutsetninger for å fylle stillingen, men også praktiske. Så har man vært så heldig å få enkefru bispinne Bohlin med som kontordame, og hun går inn i denne oppgave med liv og sjel.

Den 29. og 30. januar, dagene etter åpningshøytideligheten, var «missionsstudiedagar», med forelesninger av professor dr. W. Freytag, Hamburg, om «Den nye tid i verdensmisjonen» (to forelesninger), av misjonær fil. lic. Efraim Andersson om «De sentralafrikanske vekkelsesrørslene og misjonen», av professor dr. Hjalmar Lindroth om «Misjon og teologi» og av undertegnede om «Politikk og misjonshistorie». Dessuten ble det arrangert et samtalemøte om «Misjonen og skolen», med professor Freytag, rektor Olof Hammar, studierektor Gøsta Herthelius, lektor Gøsta Lindeskog og folkeskolelærer teol. kand. Bertil Lunell som innledere.

I forbindelse med «missionsstudiedagarna» holdt professor Freytag som Det teologiske fakultets gjest de følgende dagene ytterligere to forelesninger, nemlig om «Politikk og evangelium som tema i den østasiatiske misjonshistorien» og «Hemmeligheten med en eneste kirke i misjonen».

Var dagene en stor opplevelse for svenske misjonsvenner, må man vel også kunne si at det var en overraskelse for Universitetet å se hvilken folkesak de her hadde tatt imot. Starten kunne ikke vært bedre. Fra norsk hold kan vi bare ønske våre brødre i Sverige til lykke med foretagendet. Det vil styrke vår felles front i Norden. Det vil hjelpe misjonærer og misjonsfolk til økt forståelse og innsikt i den sak som bør være med å bestemme verdens skjebne i dag.